

Разпределена маршрутизация
с дистантен вектор. Маршрутен
протокол RIP в IPv4 и IPv6.

Малко история

Маршрутизиращ протокол с дистантен вектор (**distance vector protocol**) е използван отначало в **ARPANET**.

По-късно в Интернет намира широко приложение като **RIP** (Routing Information Protocol).

Основите на тези алгоритми са поставени от Белман (1957 г.), Форд и Фолкерсън (1962 г.).

Затова са известни като алгоритми **Белман-Форд** или **Форд-Фолкерсън**.

Само на **Cisco Systems** – **IGRP** и **EIGRP**.

Основни принципи

Distance Vector – рутерите се анонсират (рекламират) като вектори:

Посока - адреса на следващия възел (`next hop`) и изходящия интерфейс и

Разстояние (`метрика`), напр. брой възли до дестинацията (`hop count`).

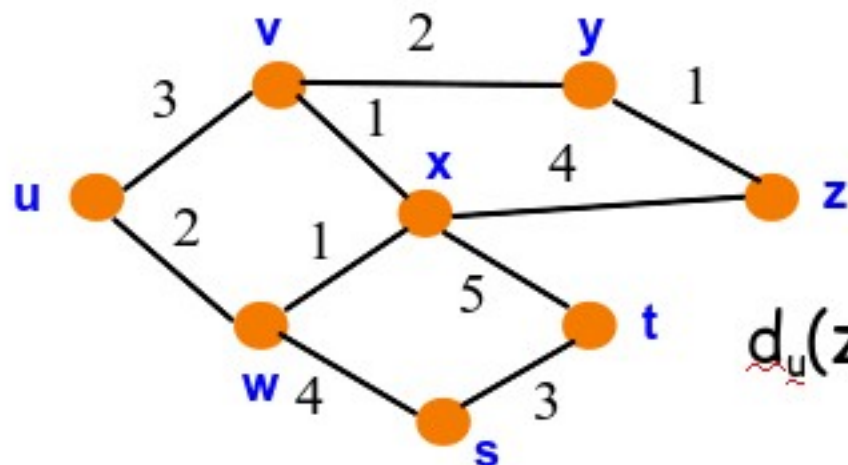
Основни принципи

Маршрутизаторите (рутери) в тези случаи **не знаят целия път** до крайната точка (дестинация).

DV използва само:

1. Посока или интерфейс, по който да се отправи пакета.
2. Разстоянието до дестинацията.

Алгоритъм Белман-Форд

$$d_u(z) = \min\{c(u,v) + d_v(z), c(u,w) + d_w(z)\}$$

$d_v(z)$ – дистантния вектор от v до z

(Всеки възел **периодически изпраща** до съседите си своя дистантен вектор)

Общи положения

При маршрутизацията с дистантен вектор (**distance vector routing**) всеки маршрутизатор изгражда и поддържа маршрутна таблица, в която всеки ред съдържа **адрес на дестинацията**, адрес на следващата стъпка към това местоназначение по най-добрия известен до момента път и дължината на този път (**метрика**).

Периодически маршрутизаторите изпращат на съседите си цялата или част от маршрутната таблица.

Предимства и недостатъци

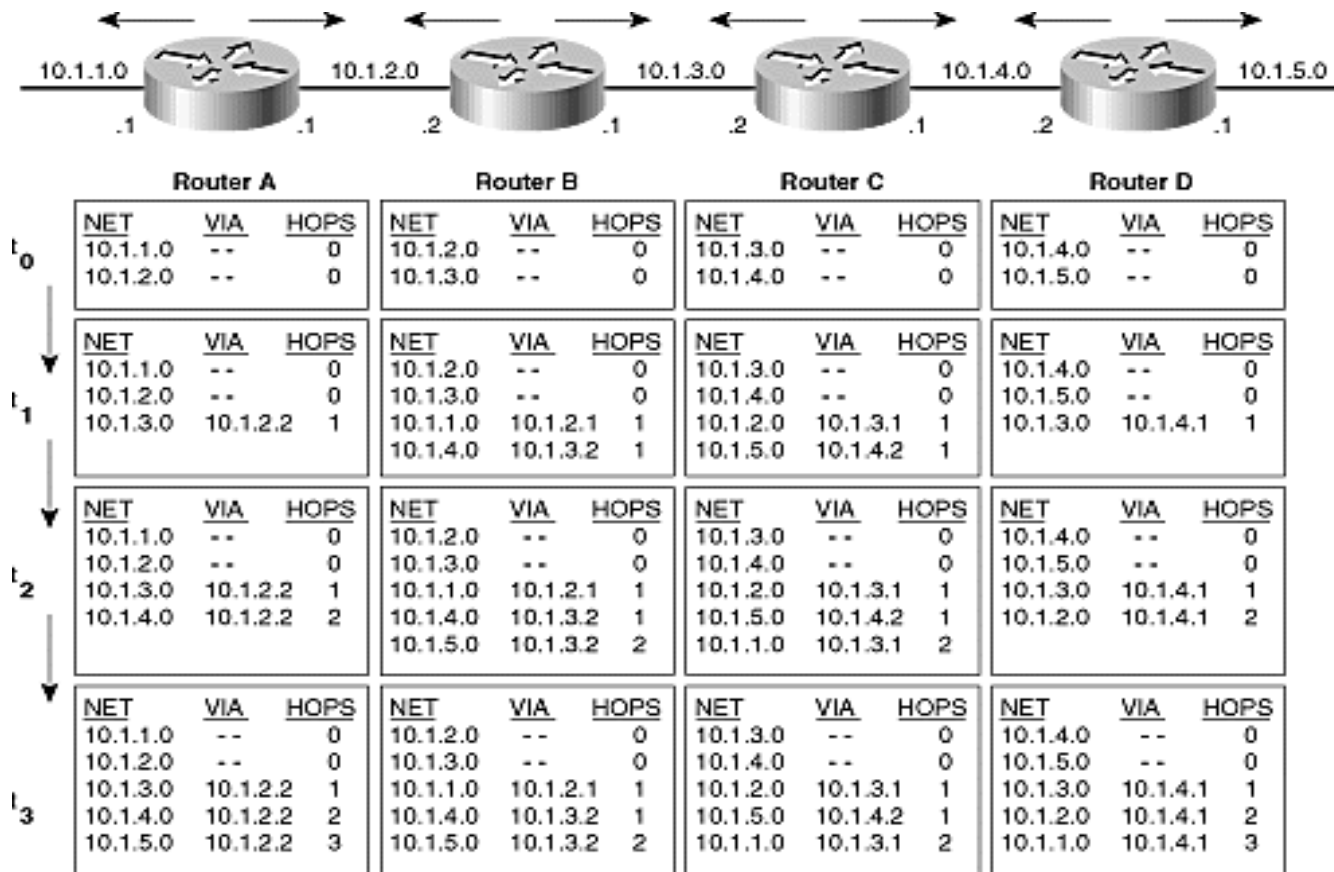
DV алгоритмите:

- не товарят процесора и паметта;
- лесни са за реализация и поддръжка;

Но

- Периодическите **update-и** отнемат пропускателна способност от потребителите.

Distance Vector в действии

Метрика

Предполага се, че всеки маршрутизатор знае **метриката** на връзките до своите съседни.

Ако метриката е брой стъпки или маршрутизатори до дестинацията (**хопове**), разстоянието до всеки съсед е 1. Т.е. приема се, че всяко ребро е с цена 1.

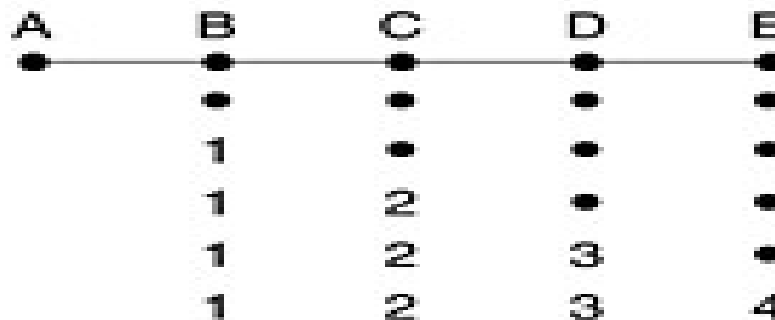
Ако метриката е **натоварване на възела**, разстоянието до всеки съсед е броя на пакетите в изходящата опашка към този пакет.

Ако метриката е **време закъснение**, маршрутизаторът периодично изпраща “ехо” пакети до съседните му маршрутизатори и измерва закъснението на техния отговор.

Недостатък - ниска скорост на СХОДИМОСТ

Сериозен недостатък на маршрутизиращите алгоритми с дистантен вектор е **ниската им скорост на СХОДИМОСТ**.

Добрите новини се разпространяват **бързо** в мрежата, но **лошите новини** обикновено изискват **твърде голям брой** периодични съобщения за да достигнат до всички маршрутизатори.

Добавяне на обект

Нека маршрутизаторът **A** в началото не е включен в мрежата.

Всички останали маршрутизатори знаят това - в маршрутната им таблица към направлението **A** е записано ∞ (достатъчно голямо число, трябва да е поне с единица повече от диаметъра на мрежата). Това е отразено на първия ред по-горе.

След **включването на A** останалите маршрутизатори научават за това събитие чрез няколко обмена на своите вектори на разстоянията, всеки от които се извършва едновременно между всички съседни маршрутизатори.

Добавяне на обект

При първата обмяна B научава от A за път с дължина 0 до A и записва в своята таблица, че A е на разстояние 1.

В този момент останалите маршрутизатори все още не са научили за включването на A . Това е отразено на втория ред по-горе.

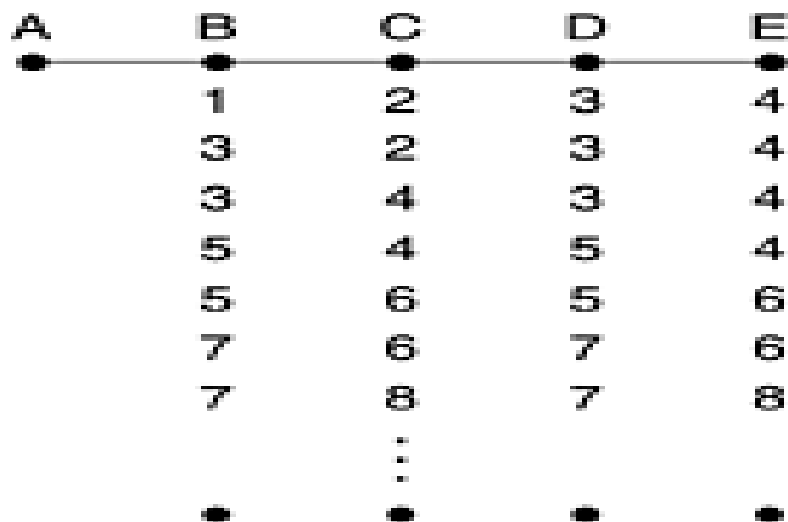
При следващия обмен C научава, че от B съществува път до A с дължина 1 и записва в своя вектор път до A през B на разстояние 2 и т.н.

Добавяне на обект

По-общо в мрежа с диаметър k хопа са необходими най-много k размени на съобщения за разпространяване на новината за появил се по-добър път.

Исключване на обект

Да разгледаме друг пример.

Иключване на обект

Нека всички маршрутизатори в началото са включени в мрежата.

Да предположим, че *A* спира да работи или се прекъсва връзката от *A* до *B*, което от гледна точка на *B* е същото.

При първия обмен *B* не получава информация от *A*, но получава информация от *C*, че има път до *A* с дължина 2.

B не знае, че пътя от *C* до *A* минава през него - от негова гледна точка би могъл да съществува друг независим път от *C* до *A*, затова *B* записва в таблицата си в реда за *A* път с дължина 3 и следваща стъпка *C*.

Исключване на обект

D и E не променят маршрутните си таблици при първия обмен на векторите на разстоянията.

На следващия обмен C научава за два възможни пътя до A , и двата с дължина 4, единият през B , другият през D .

C избира и записва в маршрутната си таблица единия от тях в зависимост от реда на обработването на съобщенията от B и D .

Count to Infinity

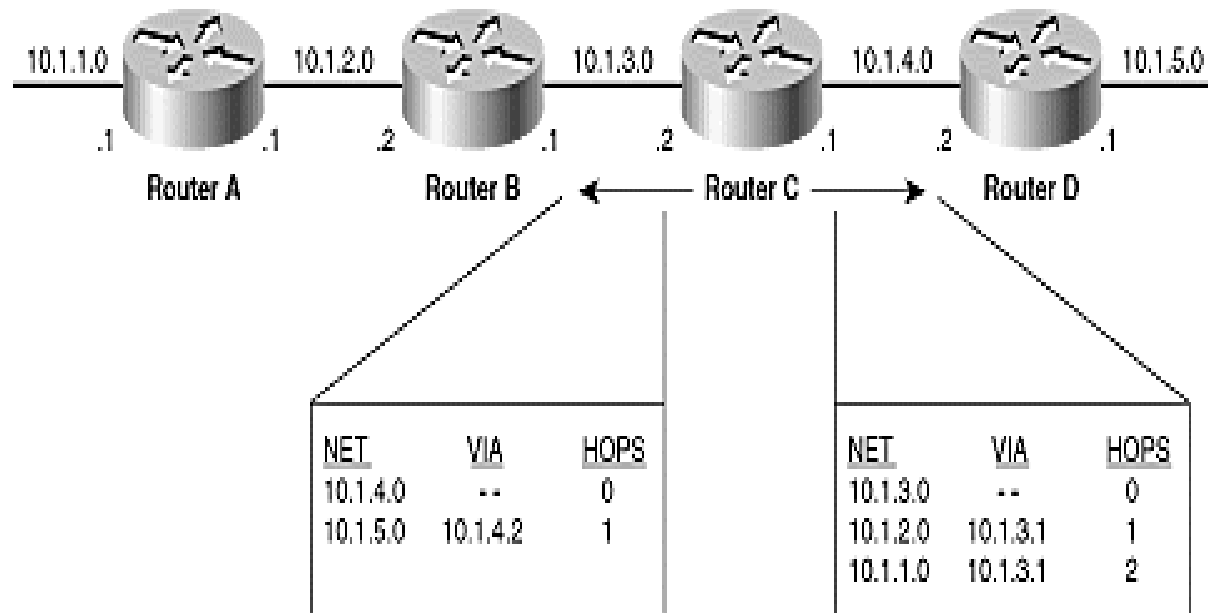
Резултатът от продължаващия обмен е отразен в следващите редове по-горе. Той ще продължи, докато стойностите по направленията към A и в **четирите маршрутизатора не достигнат ∞ .**

Този проблем се нарича **броене до безкрайност (count to infinity).**

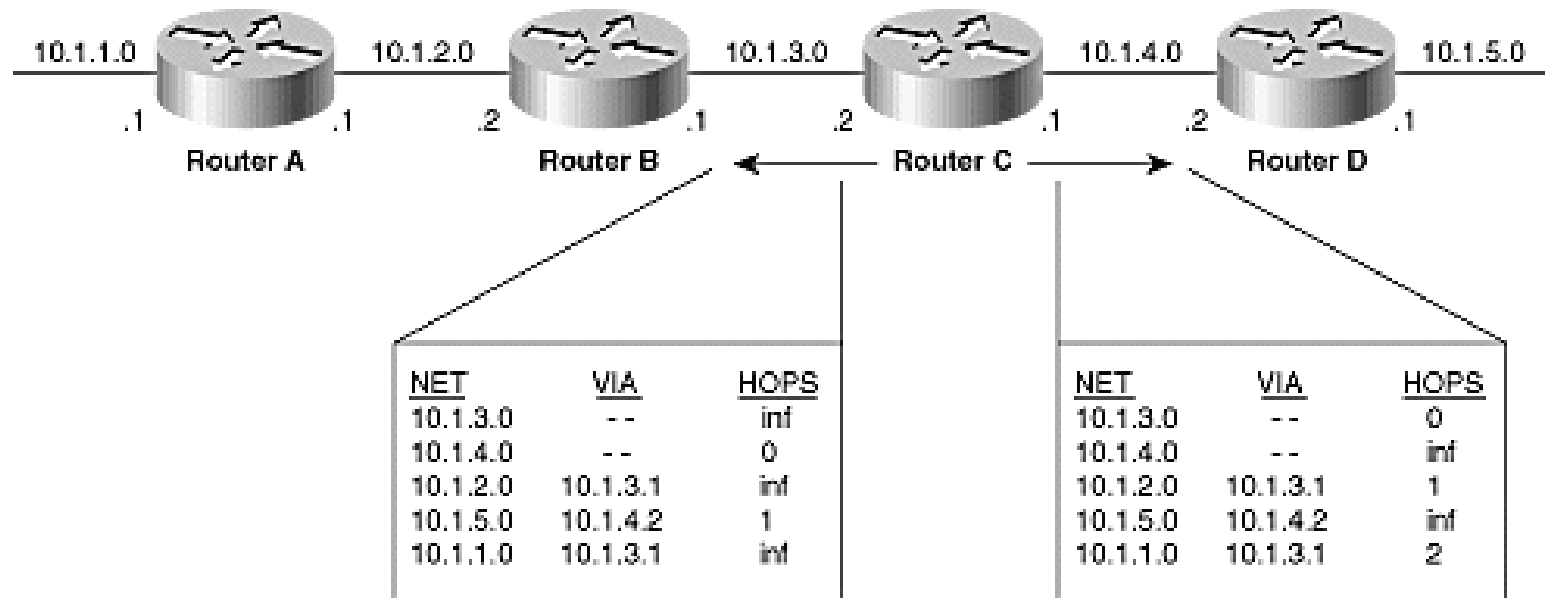
Split horizon

Едно частично негово решение е т.н. **разделяне на хоризонта (split horizon)**.
При него се въвежда ново правило - ако в маршрутната таблица на X в реда за Y е записана следваща стъпка Z , то X не изпраща към Z информация за маршрута към Y .

Split horizon

Split horizon wi poisoned reverse

Частично решение - **split horizon**

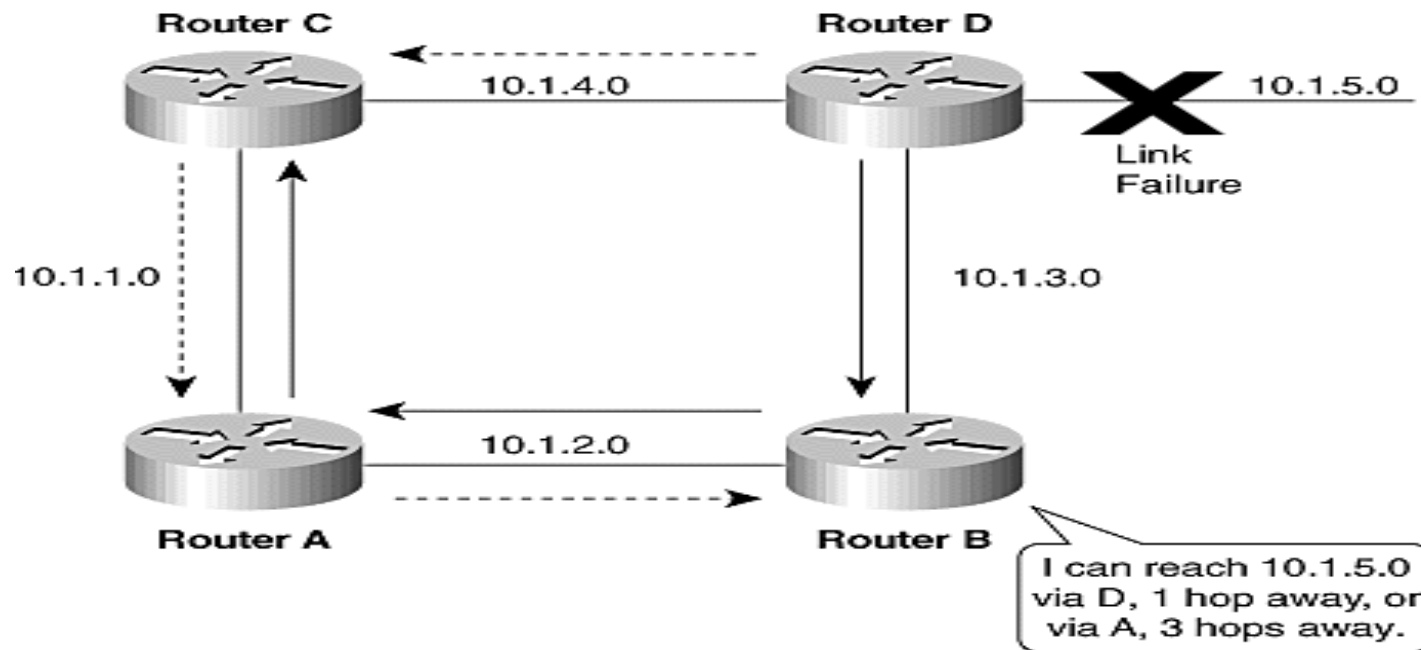
Решението е “**Split horizon with poisoned reverse**“, което се прилага при съвременните **DV** протоколи

Но...

Въвеждането на разделяне на хоризонта не винаги решава напълно проблема **броене до безкрайност**.

Да разгледаме следната **топология**:

Броене до безкрайност

Въвеждане на $(\text{hop count})_{\text{max}}$

10.1.5.0 пада. Рутер **D** изпраща “updates” до съседите си:

- **C** (прекъснатата линия)
- **B** (непрекъснатата).

B маркира маршрута през **D** “недостижим”, но **A** анонсира резервен най-добър път до 10.1.5.0 на 3 хопа: влиза в таблицата на **B**.

B “подава” 10.1.5.0 на 3 хопа на **D**.

D “обновява” **C** с 4-hop маршрут до 10.1.5.0.

Въвеждане на $(\text{hop count})_{\text{max}}$

С “казва” на **А**: 5-hop маршрут до 10.1.5.0.

А “казва” на **В**: 6-hop маршрут до 10.1.5.0.

В “мисли”: “пътят на **А** до 10.1.5.0 се е удължил, но е единствен, ще го ползвам!”

В променя: $\text{hop count} = 7$, обновява **D** и “**въртележката**” се завърта наново.

Това е “броене до безкарайност” - *counting-to-infinity*: **hop count до 10.1.5.0** ще продължи да нараства до ∞ .

А всички **прилагат split horizon?**!

Въвеждане на $(\text{hop count})_{\text{max}}$

Начинът да се избегне този проблем е дефиниране на $(\text{hop count})_{\text{max}}$

Ограничаваме $\text{hop count} (=15)$

16-hop маршрут е недостижим (poisoned reverse),

но конвергенция: ≈ 7 минути при $\text{update} = 30 \text{ s}$.

Недостатъчно, затова:

triggered updates и holddown timers

Triggered Updates

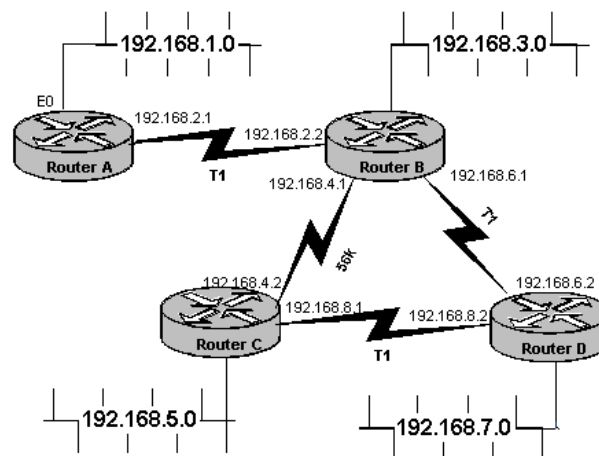
Ако (за добро или лошо) метриката се промени, рутерът веднага изпраща “update”, без да чака нулиране на таймера.

Реконвергирането ще стане много по-бързо, “counting to infinity” проблема се редуцира.

Допълнително прецизиране на метода:

обновяване само на мрежите, които са предизвикали (triggered) проблема, а не цялата таблица с маршрути. Така се спестява процесорно време и пропускателна способност на мрежата.

Holddown (timeout)

Рутер В рекламира **192.168.1.0** като **Network Unreachable** към D. Рутер D поставя 192.168.1.0 в **holddown**. Но **рутер C** рекламира маршрутната си таблица към D, в която 192.168.1.0 е **“жива”**. Но в рутер D 192.168.1.0 е в holddown, т.е D няма да приеме информацията за 192.168.1.0, идваща от C.

Holddown

Triggered Updates не достига едновременно до всички маршрутизатори.

Маршрутизатор, още **неполучил съобщението**, би изпратил **редовно периодически** съобщение за обновяване с **неточна** информация до друг маршрутизатор, който вече има актуалната информация за променен маршрут.

Holddown

Защита срещу това: **holddown** таймер или **timeout** според RFCs 1058 и 2453.

След изпращане или получаване на **triggered update** (например “**unreachable**” маршрут или **hop count** - от 2 на 4) маршрутизаторът стартира **holddown** таймер.

До неговото нулиране **не приемат** съобщения за **обновяване** на променения маршрут.

Дефиниране на Holddown

Компромис: редуцира се вероятността за вкарване на “лоша” информация в таблицата за сметка на времето за реконвергенция.

Да се внимава с определянето на стойността **holddown**:

По-късият период е по-неефективен;

По-дългият – по-зле за нормалното рутиране.

Flush timer (garbage-collection time)

След **изтичане на timeout**, маршрутът вече не е валиден.

Но се държи в таблицата за кратък период от време, за да научат съседите, че ще бъде изхвърлен.

След **изтичане на garbage-collection timer**, маршрутът окончателно се премахва от таблиците.

RIP. Общи положения.

RIP (routing information protocol) е широко използван маршрутизиращ протокол с вектор на разстоянието (distance vector).

Той е подходящ предимно за малки мрежи, в които относително рядко настъпват промени в топологията.

Всеки ред в маршрутната таблица на RIP маршрутизаторите съдържа информация за **направлението**, **следваща стъпка към това направление** и **метрика**.

RIP. Общи положения.

Метриката в RIP е разстоянието в хопове (междинни възли) до дестинацията, т.е. - **hop count**.

Максималният брой хопове в една RIP мрежа е **15** (**7 минути** за получаване на сходимост).

Макар и изпълняващи функции на мрежовия слой, някои протоколи за маршрутизация са приложни процеси – RIP “стъпва” на UDP, BGP – на TCP. За обмен на маршрутна информация **RIP** отваря порт **520/UDP**

MAC header	IP header	UDP header	RIP header	Data :::
------------	-----------	------------	------------	----------

RIP таймери

RIP на всеки 30 секунди изпраща копие на маршрутната таблица към съседните маршрутизатори.

Таймерът за невалиден маршрут (**hold down time**) е 180 s.

Определя интервала от време, след който даден маршрут се счита за невалиден, ако маршрутизаторът не е получил съобщения за него.

RIP таймери

Когато даден път бъде отбелязан като невалиден, се изпращат съобщения с тази информация към съседните маршрутизатори и се преустановява използването му.

Тези съобщения се изпращат до изтичането на таймера за изтриване на маршрут (**flush timer**).

След което пътят се изтрива окончателно от маршрутната таблица.

Версии 1 и 2 на RIP

Първата версия на **RIPv1** (RFC 1058) прилага само **classful** маршрутизация.

Т.е. периодичните updates **не носят subnet** информация.

RIPv2 (RFC 2453, 1994 г.) поддържа **VLSM**, респ. **CIDR**.

Въведена е **аутентикация** между рутерите с пароли в явен текст, подобрена с MD5 хеширане (**RFC 2082**).

По други параметри е обратно съвместим с RIPv1.

RIPv2 мултикаства

За да не се товарят хостове, които не са участници в RIP, RIPv2 “мултикаства” обновленията на адрес 224.0.0.9, за разлика от RIPv1, който е broadcast.

Формат на RIPv2 съдържанието в UDP дейтаграмите

Command	Version	Routing domain
Address family		Route tag
IP address		
Netmask		
Next hop IP address		
Metric		

Count to infinity

Максималният брой **хопове** в RIP е **15**.

Всяко **местоназначение**, което е на разстояние **над 15 хопа** се приема за **недостижимо**.

Това прави **невъзможно** прилагането на **RIP** в мрежи с **повече от 15 рутера**.

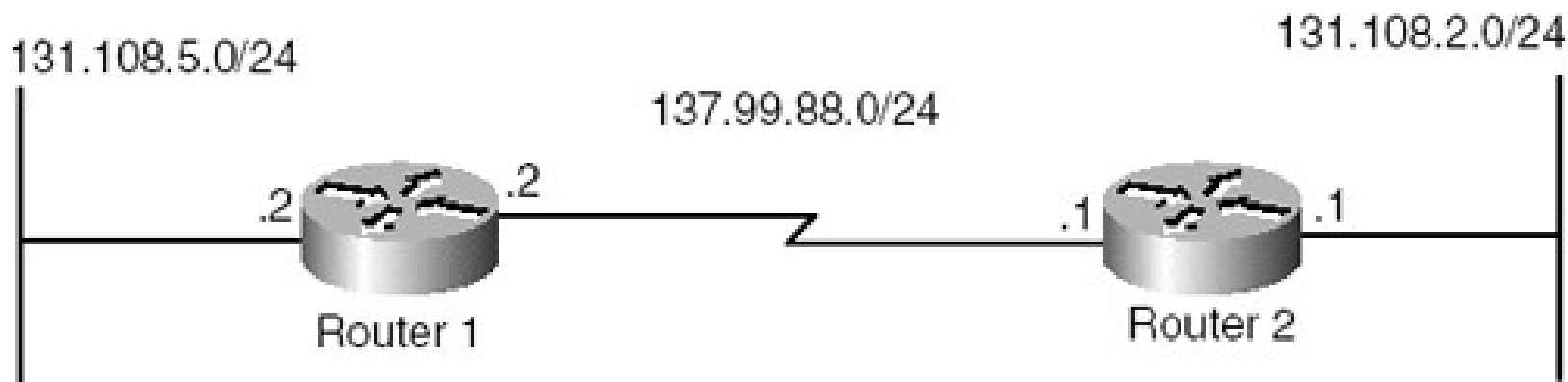
Но **ограничава** ситуацията “броене до безкрайност” (**Count to infinity**), при която могат да се получат **цикли** в маршрутите.

RIPv2 решава проблема с “прекъснатите мрежи” - Discontiguous Networks.

Discontiguous network е мрежов префикс,
разделен от друг (различен) префикс.

На следващия слайд **131.108.0.0** е
разделена от подмрежа на **137.99.0.0**;
т.е **131.108.0.0** е **discontiguous network**.

RIPv2. Discontiguous Networks.

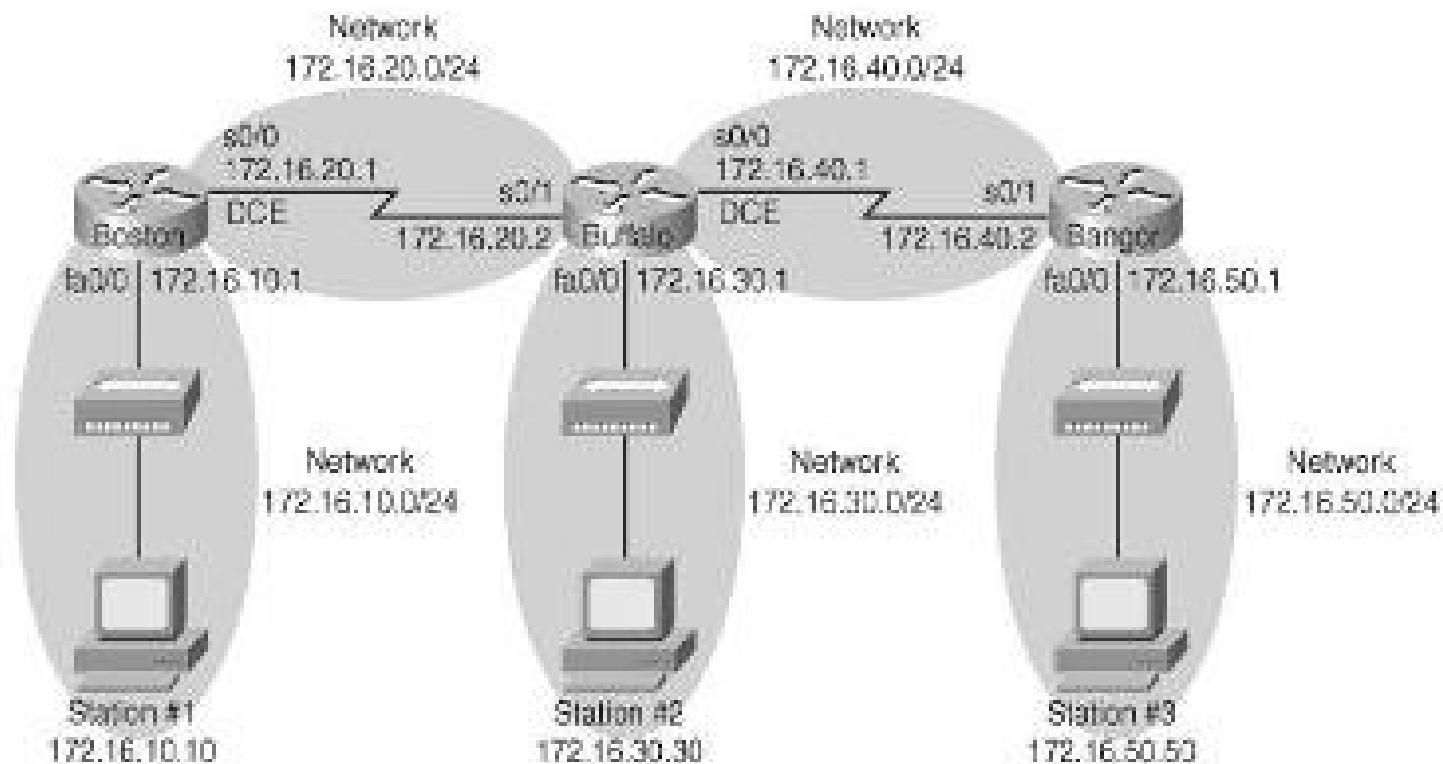

RIPv1 прави **summary** към **classful** границата.

Router 1 (2) изпраща **update** към Router 2 (1) през 137.99.88.0:

Router 1 (2) конвертира **131.108.5.0/24** (**131.108.2.0/24**) в **131.108.0.0/16**.

Конфигуриране на RIP

Boston Router

```
Boston>en
```

```
Boston#config t
```

```
Boston(config)#router rip
```

```
Boston(config-router)#version 2
```

```
Boston(config-router)#network 172.16.0.0
```

!Advertises directly connected networks
(classful address only)

```
Boston(config-router)#no auto-summary
```

!Turns off autosummarization

Buffalo Router

```
Buffalo>en
```

```
Buffalo#config t
```

```
Buffalo(config)#router rip
```

```
Buffalo(config-router)#version 2
```

```
Buffalo(config-router)#network 172.16.0.0
```

```
Buffalo(config-router)#no auto-summary
```

Bangor Router

```
Bangor>en
```

```
Bangor#config t
```

```
Bangor(config)#router rip
```

```
Bangor(config-router)#version 2
```

```
Bangor(config-router)#network 172.16.0.0
```

```
Bangor(config-router)#no auto-summary
```

Конфигуриране на RIP. Други команди.

router rip

Passive-interface eth0

! не изпраща update-и по interface eth0

RIPng

RIPng (RFC 2080) е разширение на RIPv2 за поддържане на IPv6:

- в маршрутната таблица IPv6 префикс, next-hop IPv6 адрес;
- отваря порт 521/UDP и мултикаства на адрес FF02::9 за updates;
- за по-висока степен на сигурност се възползва от това, че IPsec е вграден в IPv6. Routing updates се обменят през IPsec тунели.

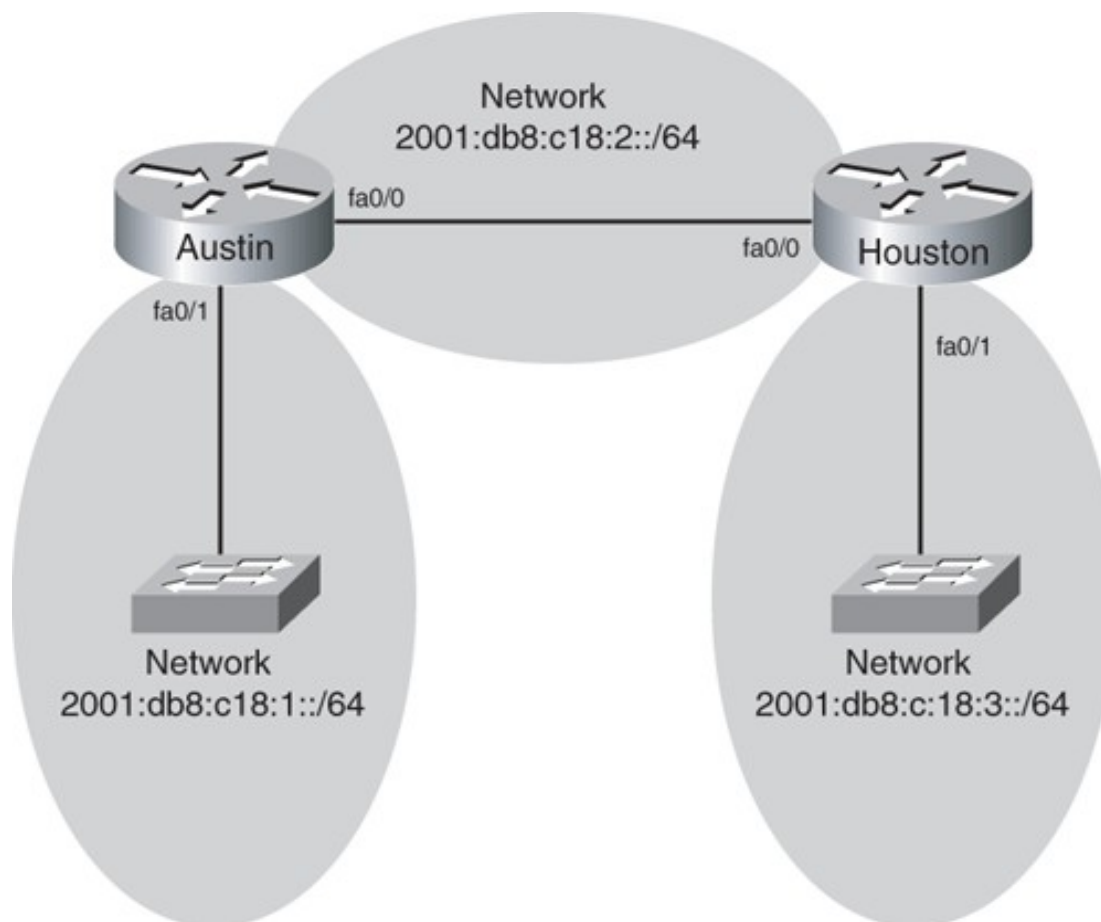
Конфигуриране на RIPv2 (Cisco)

Не изисква глобална конфигурация.

Освен за целия RIPv2 - таймери,
default-route origination, maximum-paths и
др.

На един рутер, множество RIPv2 процеси.

Конфигуриране на RIPvng (Cisco)

Конфигуриране на RIPv6 (Cisco IOS)

```
Austin(config)#ipv6 unicast-routing
```

```
Austin(config)#interface fastethernet 0/0
```

```
Austin(config-if)#ipv6 enable
```

```
Austin(config-if)#ipv6 address
```

```
2001:db8:c18:2::/64 eui-64
```

```
Austin(config-if)#ipv6 rip tower enable
```

```
Austin(config-if)#interface fastethernet 0/1
```

```
Austin(config-if)#ipv6 enable
```

```
Austin(config-if)#ipv6 address
```

```
2001:db8:c18:1::/64 eui-64
```

```
Austin(config-if)#ipv6 rip tower enable
```

Конфигуриране на RIPvng (Cisco IOS)

```
Houston(config)#ipv6 unicast-routing
```

```
Houston(config)#interface fastethernet 0/0
```

```
Houston(config-if)#ipv6 enable
```

```
Houston(config-if)#ipv6 address  
2001:db8:c18:2::/64 eui-64
```

```
Houston(config-if)#ipv6 rip tower enable
```

```
Houston(config-if)#interface fastethernet  
0/1
```

```
Houston(config-if)#ipv6 enable
```

```
Houston(config-if)#ipv6 address  
2001:db8:c18:3::/64 eui-64
```

```
Houston(config-if)#ipv6 rip tower enable
```